

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011295
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219011295.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného B. E., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2020 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 2.7.2020, sp. zn. 7T/47/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného B. E..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného B. E. za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c), i) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v C. na parkovisku pred U. Y. na K. F. dňa 19.05.2019 v čase okolo 22.15 hod. potom ako jeho manželka poškodená L. U. E. zaparkovala svoje osobné motorové vozidlo značky Y. O., ev. č. C. XXX W. na uvedenom mieste, pristúpil k jej vozidlu na strane vodiča a držiac v jednej ruke elektrický paralyzér a v druhej ruke nôž, túto prinútil ostať vo vozidle, vzápätí si sadol na zadné sedadlo vozidla za sedadlo vodiča, kde poškodená E. sa bránila a počas zápasu sa ocitla na zadnom sedadle vozidla a následne ju viackrát udrel rukou a laktami do hlavy a vyhrážal sa jej, že ju doreže nožíkom, ktorý mal v ruke, potom poškodenú E. prinútil ísť vozidlom na parkovisko na K. F. Z. C. na K. F. pri zastávke MHD, kde vystúpil z vozidla, zamkol ho a svojim osobným motorovým vozidlom zn. U. Z. ev.č. C. XXX N. zacúval k vozidlu poškodenej E. a zablokoval ju, aby nemohla ujsť a následne túto donútil presadnúť do svojho vozidla a odviezol ju na poľnú cestu nachádzajúcu sa pri bytovej zástavbe O. v mestskej časti C. - I., kde ju najskôr fyzicky napadol tak, že ju udrel laktom do líca a viackrát rukou do ramena a hlavy a zároveň jej povedal, že má v pláne odrezat' jej ruky a nohy, aby ju vlastné deti tlačili na vozíku a následne pod vplyvom vyššie uvedeného fyzického útoku a vyhrážok prinútil poškodenú E. sklopiť sedadlo, vyzliecť sa donaha a vzápätí proti jej vôli prinútil poškodenú E. k vykonaniu orálneho styku, kde počas tohto styku jej zároveň vkladal prsty do pošvy a napokon s poškodenou E., taktiež proti jej vôli vykonal súlož, držiac ju pritom pravou rukou pod krkom, kde po vykonaní súložu ju najmenej dvakrát udrel rukou do hlavy a krku, a potom jej povedal, že ak vo veci podá trestné oznámenie, tak ju podreže, čím vyššie uvedeným konaním spôsobil poškodenej L. E. zranenia, a to pomliaždenie krku a krčnej chrbtice s odreninou na krku vpravo, pomliaždeninu a odreninu na tvári vpravo, povrchovú tržnú ranu na sliznici dolnej pery v predsiene ústnej dutiny dĺžky 0,5 cm, pomliaždenie dolných predných zubov, pomliaždenie pravého ramenného kĺbu, pomliaždenie pravého zápästia a pomliaždenie s krvnou podliatinou na vnútornej strane pravého stehna pri slabine veľkosti 3x1 cm s dobou liečenia a neschopnosťou k práci v trvaní 5 dní.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného, aby poškodenej L. U. E., nar. XX.XX.XXXX nahradil škodu vo výške 912,- € (deväťstodvanásť eur) z titulu bolestného.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú L. U. E., nar. XX.XX.XXXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného, aby poškodenej A. O. Q..A., A. A. C., Y. G. Č.. X, IČO: XX XXX XXX nahradil škodu vo výške 21,80 € (dvadsaťjeden eur a osemdesiat centov).

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí a to paralyzéra, noža NIETO o dĺžke 225 mm a noža s drevenou rúčkou.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine, treste, náhrade škody, ako i konaní, ktoré mu predchádzalo. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. Dal do pozornosti, že jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď samotnej poškodenej, ktorá podľa jeho názoru však klame, chce sa mu pomstiť, a preto má za to, že jej výpoveď by súd nemal vôbec akceptovať. K orálnemu sexu a k pohlavnému styku došlo podľa jeho tvrdenia bez násillia a zo strany poškodenej dobrovoľne. Pripustil, že poškodenú mohol udrieť, resp. štvchnúť lakťom, keď zápasili o paralyzér. Okresnému súdu vytkol, že nevykonal ďalšie dokazovanie, ktoré žiadal. Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd prvotne rozhodol rozsudkom sp. zn. 7T/47/2019 zo dňa 2.4.2020. Na základe odvolania prokurátora odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/46/2020 zo dňa 27.5.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu následne rozhodol rozsudkom zo dňa 2.7.2020, sp. zn. 7T/47/2019 o vine a treste obžalovaného a náhrade škody tak, ako je to vyššie uvedené.

Obžalovaný B. E. poprel spáchanie žalovaného skutku. Tvrdil, že keď sa stretol s poškodenou a prišiel k jej autu, v rukách nemal žiadnu zbraň, nôž a paralyzér mal vo vrecku. Počas toho, ako si vymieňali názory, sadol si za ňu do jej motorového vozidla. Tam došlo medzi nimi k výmene názorov, kedy ju mal štvchnúť lakťom do ramena, mal mu vypadnúť telefón z ruky, a keďže ho nevedel nájsť, vybral z vrecka paralyzér, v podstate to je baterka s paralyzérom spolu, ktorým si chcel posvietiť a omylom stlačil gombík paralyzéra, čím malo dôjsť k jeho zapnutiu. Asi dvakrát, trikrát možno aj viackrát ju mal udrieť lakťom do krku. Keď sa situácia ukludnila požiadal ju, aby auto preparkovala na horné parkovisko, kde mal mať svoje auto. Keď tam došli, zobral jej kľúče, mobil a šiel pre svoje motorové vozidlo, do ktorého si potom prisadla poškodená. Tam sa opäťovne hádali, udrel ju dvakrát lakťom a poškodená mu následne začala dávať návrhy, že sa s ním chce vyspať, a že so svojím partnerom nemá žiadny vážny vzťah. Potom došli na I., a keďže poškodená naliehala, že mu chce dokázať svoj vzťah, s tým súhlasil, a bez akéhokoľvek nátlaku ho poškodená orálne uspokojila, a taktiež dobrovoľne s ním mala pohlavný styk. Keď poškodená vystupovala z auta, mala mu oznámiť, že sa mu za to pomstí.

Poškodená L. U. E. zhodne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní popísala aký komplikovaný vzťah s obžalovaným mala, a že už v minulosti z jeho strany dochádzalo voči nej k častým fyzickým útokom. V uvedený večer, keď zaparkovala auto na K. F. pri U.R. Y., pri vystupovaní z auta zbadala obžalovaného, ktorý v ruke držal nôž a paralyzér, čím jej dal najavo, že ho voči nej použije, pokiaľ ho neuposlúchne, lebo sa s ňou chcel rozprávať. Sadol si za ňu do auta, udrel ju lakťom do hlavy. Ani nevie ako sa dostala počas zápasu k nemu na zadné sedadlo, kde ju obžalovaný popálil aj s paralyzéroem na nohe. Prinútil ju sadnúť si za volant a odvieť ho na horné parkovisko, kde vystúpil z auta, zamkol ju v aute, zobral jej kľúče i mobilný telefón. Potom musela prestúpiť do jeho vozidla, kde ju znovu začal udierať. Keď došli na I., prikázal sa jej vyzliecť, znovu dostala niekoľko rán, nevedela, čo má ďalej robiť, veľmi sa bála, následne ju chytil za vlasy a prinútil ju orálne ho uspokojiť a následne došlo aj k pohlavnému styku. Keďže jej začal neustále zvoníť mobil a chodiť sms správy, súhlasil, že ju odnesie domov a musela mu sľúbiť, že nepodá trestné oznámenie, lebo sa jej vyhrážal, že ak ho podá, tak ju podreže.

Svedok B. K. nebol prítomný pri skutku, žije ako druh s matkou poškodenej. Potvrdil, že poškodená chodila pravidelne domov a v uvedený večer nedošla, preto sa ju snažili skontaktovať. Našiel jej motorové vozidlo, kde na sedadle sa nachádzal nôž, ktorý určite nepatrí poškodenej.

Svedkyňa U. I. - matka poškodenej vypovedala o komplikovanom vzťahu jej dcéry s obžalovaným. Vedela, že keď dcéra neprišla domov a posielala strohé sms správy, že niečo s ňou nie je v poriadku, a že je v nebezpečenstve. Prítomná pri skutku nebola.

Znalec MUDr. L. E., PhD. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch vypracovaného znaleckého posudku. Konštatoval, že všetky poranenia poškodenej mohli vzniknúť takým spôsobom ako ich ona popísala a pomliaždenia vznikli následkom tupého úderu, resp. nárazu väčšou intenzitou násilia. Primeranú dobu liečenia a pracovnej neschopnosti vzhľadom na poranenia poškodenej stanovil na dobu menej ako 7 dní. To, že poškodená bola liečená dlhšie, malo príčinu v chorobných zmenách krčnej chrbtice, ktoré nemajú súvislosť so zraneniami, ktoré utrpela pri útoku zo strany obžalovaného.

Svedkyňa L.Í. C. - zástupkyňa poškodenej A. O. uplatnila nárok na náhradu škody na hlavnom pojednávaní a žiadala, aby súd obžalovaného zaviazal škodu uhradiť.

Znalkyňa PhDr. N. A. na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracovala vo vzťahu k obžalovanému i poškodenej. Konštatovala, že obžalovaný B. E. má pamäťové schopnosti v pásme nadpriemeru, jeho úmyselná pamäť je rovnako dobre komponovaná ako zážitková pamäť. Jedná sa o labilného jedinca, emočne nevyrovnaného, má sklon k neočakávaným emočným reakciám, podráždeniu a výbuchom zlosti, má nízky prah pre agresívne prejavy a nepripúšťa vlastnú vinu. Voči potrebám druhých je nevšímavý, neohľaduplný, je egocentrický. V procesoch vnímania nezistila uňho žiadne poruchy. Má sklon ku skresľovaniu, zakrývaniu, kombinuje reálne udalosti už vlastnou subjektívnou interpretáciou tak, aby si čo najmenej ublížil. Má sklon k fyzickej agresii, ako aj k nepriamej agresii. Je ľahko podrážditelný, pripravený k výbuchu hnevu a zlosti aj pri najmenšom podnete. Druhých vníma tak, že mu chcú ubližovať. Zistila vysoký výskyt verbálnej agresie. V záťažových a konfliktných situáciách sa správa agresívne, impulzívne s prehnaným sebavedomím a presvedčením, že len on má pravdu. Emočne situácie nezvláda. Znalkyňa ďalej poukázala, že aj v minulosti v roku 2005 mal podobné násilné správanie k svojej prvej manželke, keď s ňou bol v rozvode konaní.

Vo vzťahu k poškodenej L. U. E.A.U. uviedla, že má intelektové schopnosti v pásme nadpriemeru, dokáže správne pochopiť a analyzovať udalosti v bežnom živote. Pamäťové schopnosti má rozvinuté na úrovni nadpriemeru, má rovnako dobre komponovanú aj zážitkovú pamäť, preto sa môže pri výpovedi opierať o svoje spomienky a vyjadriť ich primeranou a jasnou formou. Osobnostne je uzavretá, opatrná, citlivá, podráždená, menej zhovorčivá. Zistila neurotické reakcie, ktoré môžu mať príčinu v jej aktuálnom živote. Nezistila u poškodenej sklon ku klamaniu, jej výpoveď nemá znaky naučenej výpovede. Má sklon k objektívnemu opisu priebehu udalosti a nezistila u nej subjektivitu, ani snahu o pomstu. Nejedná sa u nej o hysterickú osobnosť, preto vylučuje znalkyňa priebeh zveličovania udalosti. U poškodenej zistila strach a obavy z možného náhodného stretnutia s obžalovaným. V súčasnosti je jej vzťah k obžalovanému poznačený strachom a obavami a bojí sa stretnutia, ktoré môže mať nepredvídavy priebeh.

Znalec mjr. MVDr. V.Q.Z. Z. z odboru Kriminalistiky vypracoval znalecký posudok a na hlavnom pojednávaní zotrval na jeho záveroch. V znaleckom posudku i vo svojej výpovedi podrobne popísal, na ktorých predmetoch bol získaný aký a od koho biologický materiál ľudského pôvodu. Na predmetoch č. 7,8 bola dokázaná prítomnosť spermii.

Zo zápisnice o ohliadke motorového vozidla, ktoré používala poškodená bolo zistené, že na zadnom sedadle bol nájdený nôž zn. NIETO, paralyzér, na zemi pod volantom dámska náušnica s kamienkami zo žltého kovu a na prahu zadných ľavých dverí z vnútornej strany a na sedacej časti vodičovho sedadla tiež kamienok žltu-hnedej farby. Z priloženej fotodokumentácie o prehliadke tela poškodenej je zrejmé, aké poranenia z vizuálneho hľadiska utrpela. Zo správy MUDr. Z. C. a MUDr. C. I. vyplýva, že nebolo možné jednoznačne potvrdiť, či došlo k pohlavnému styku, lebo vonkajší genitál poškodenej bol bez známok poranení a gynekologický nález bol negatívny.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vyššie uvedených dôkazov, ako i ďalších listinných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný B. E. sa dopustil žalovaného skutku, ktorý kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c), i) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák. lebo obžalovaný naplnil skutkové podstaty trestných činov po stránke subjektívnej tým, že konal úmyselne a po stránke objektívnej tým, že si bol vedomý svojho konania, ako i následku.

Odvolací súd dospel tiež k záveru, že obhajoba obžalovaného B. E. bola v plnom rozsahu vyvrátená. Bol usvedčený jednoznačne výpoveďou poškodenej, ktorá logicky popísala priebeh skutku. Tvrdenie poškodenej bolo zobjektivizované i závermi znaleckého posudku MUDr. L. E., PhD., PhDr. N. A., ako i závermi znalca z oblasti Kriminalistiky, taktiež ohliadkou motorového vozidla, prehliadkou tela poškodenej. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný agresívnym spôsobom a násillím prinútil poškodenú k orálnemu i pohlavnému styku. Osobnosť obžalovaného, ktorú zhodnotila znalkyňa z odboru psychológie plne zodpovedá jeho konaniu, keď došiel k poškodenej, pričom mal v ruke nôž i paralyzér. To, že tieto predmety mal dokazuje, že boli nájdené v motorovom vozidle poškodenej. Taktiež v súlade so závermi znaleckého posudku je aj výpoveď samotného obžalovaného na hlavnom pojednávaní (č.l. 391,392), z ktorej jasne vyplýva, ako rástla jeho agresivita voči poškodenej a viedla až k neodôvodnenému útoku z jeho strany. O nelogickosti jeho tvrdenia, že poškodená sa mu priam vnucovala, aby s ňou vykonal pohlavný styk svedčia poranenia, ktoré poškodená utrpela predtým, ako k styku medzi ním a poškodenou došlo, čo jednoznačne preukazuje, že bola k tomu prinútená. O úmysle obžalovaného spáchať skutok dokazuje aj tá skutočnosť, že keď šiel pre svoje motorové vozidlo, poškodenú v aute zamkol, zobral jej kľúče od auta i mobilný telefón.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach naň odkazuje a stotožňuje sa aj s dôvodmi odmietnutia dokazovania, ktoré navrhol na hlavnom pojednávaní obžalovaný.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenia okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom zodpovedá hľadiskám uvedeným v § 34 a nasl. Tr. zák. K jedinej nepresnosti v dôvodoch napadnutého rozsudku došlo, keď okresný súd konštatoval (č.l.9 rozsudku), že trestná sadzba za žalované zločiny je od 7 do 12 rokov, pričom správne má byť od 7 do 15 rokov a zvýšená dolná hranica o jednu tretinu je 9,3 roka, pričom správne má byť 9,8 roka. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom okresný súd pri výmere trestu nezistil poľahčujúce okolnosti a zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a m) Tr. zák. Správne postupoval okresný súd, keď pri ukladaní trestu vychádzal z ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, lebo takýto trest splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou. Nemožno opomenúť pri ukladaní trestu i tú skutočnosť, že obžalovaný B. E. sa konania dopustil v rámci plynutia podmienenečne uloženého trestu odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/ 16/2019 zo dňa 25.3.2019, ktorým bol uznaný za vinného z nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený

trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Nebezpečného vyhrážania sa mal dopustiť voči poškodenej L. U. E.. Správne a zákonu zodpovedajúce boli aj ostatné výroky o zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, náhrade škody, ako i rozhodnutie o treste prepadnutia veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi uvedenými v odvolaní obžalovaného, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie obžalovaného B. E. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.